

Titel: Mettes Viise i blaa Taarn. [...] Kan synges som: Min Fader var en Ridder saa fin. Trykt i dette Aar.

Citation: "Mettes Viise i blaa Taarn. [...] Kan synges som: Min Fader var en Ridder saa fin. Trykt i dette Aar.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23*, ?, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_023-shoot-workid2_023_025/facsimile.pdf (tilgået 04. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Mettes Wiise

25

i blaa Saarn.

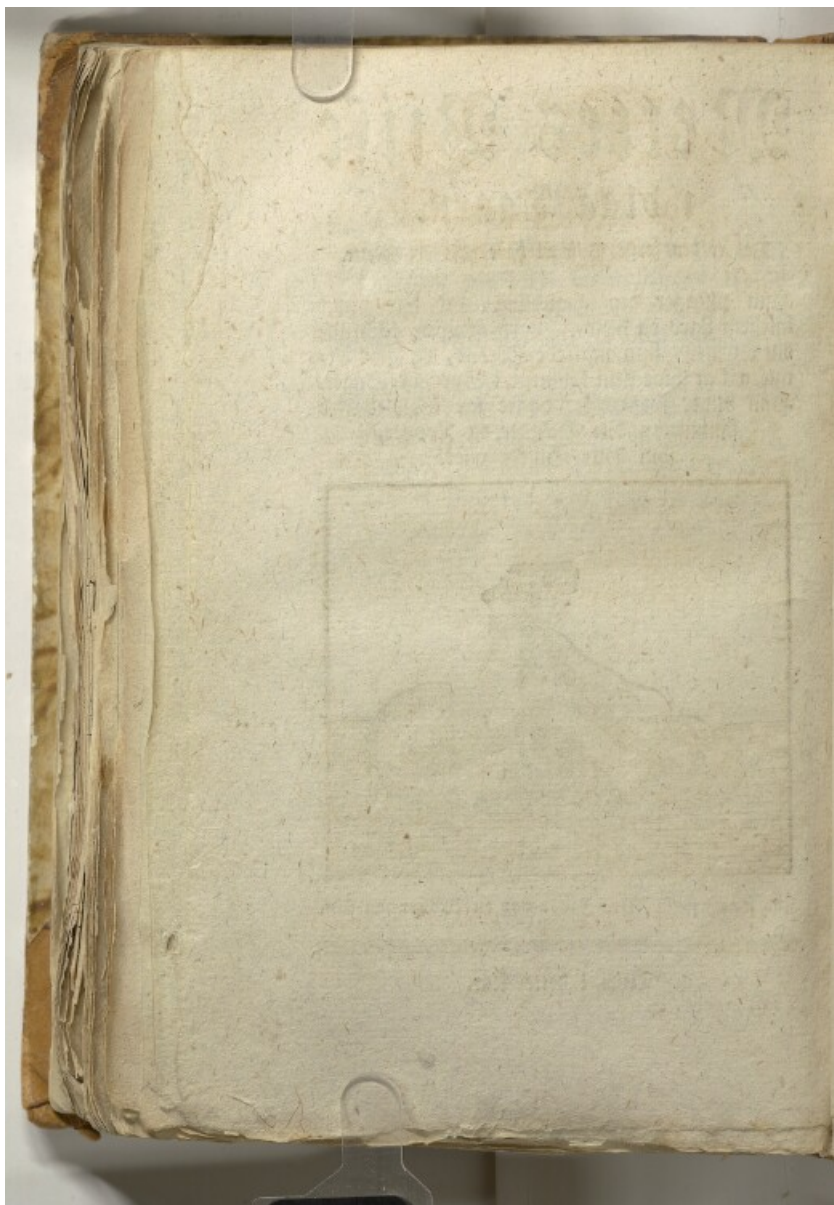
Det er den første Wiise vi have haft om Mette.

Hun tilstaaer den Handling, der har været imellem Lars og hende. Lars kommer til hende om Aftenen, hun malkede Køerne, og gjør Af-tale om at slaae dem sammen i Spøgelse-Sager. Hun bliver forkræffet at see sig afbildet med sammenbundne Hænder og Fødder, som dette Billede viser.

Kan synges som: Min Søder var en Ridder saa fin.

Trykt i dette Aar.

Melodie: Min Fader var en Ridder saa fin.

I.

Jeg negter ey, jeg Godhed jo fik
For Lars, da vi tiende i Gaare,
Og at det mig i Tankerne gif
At blive hans Kone a Nare;
Men Lykken vender sig ofte om.

2.

Jeg sagde: Lars! her vil du ha mig,
Saa vil jeg nok dig ogsaa have,
Hvis ikke, saa vil jeg ey ha dig,
Han lurte og ingen Svar gave;
Men Lykken vender sig ofte om.

* 2

3. Lidt

3.

Lidt Smidsken og lidt Smaasnak faldt
ind,
Dg naar han hen listet i Loen,
Saa havde jeg just nœdig en Pind
Til Spanden, jeg malte de Koen;
Men Lykken vender sig ofte om.

4.

Jeg havde kærtet nogle Pund Urd,
Dg Lars skulde Strømperne lide,
Jeg gif til ham engang, han var
fuld,
Tsi jeg kunde Knosen lide;
Men Lykken vender sig ofte om.

5.

Vi talte og den Gang et Par Dr,
Som angif vos to kun allene,
Han kryftet mig, han bandte og soer,
Han blæste a Degnens Malene;
Men Lykken vender sig ofte om.

6. Son.

6.

Søndagen efter gif Lars til Kroes,
Malenes Halvbroder det vidste,
De kvædes først, omfider de loes,
Dog Lenkøw de drak paa det sidste;
Men Lykken vender sig ofte om,

7.

En Aften, da jeg malket vor Koe,
Kom Lars for at holde min
Løgte;
Hør Mette: nu er vi eene To,
Du haver slet intet at frygte;
Men Lykken vender sig ofte om.

8.

Vi slaer os sammen, og ladder som
I Gaarden en Nisse er kommen,
Færs Kiste vil vi snart faae giort
tom,
Og Pengene faae vi i Lommen,
Men Lykken vender sig ofte om.

* 3

9. Saa

9.

Saa spogte vi, som hver Mand nu
veed
Af Biser, som nu qvintelerer
Den lille Bendte hun vidste Boskeed,
Dg derfor med vos er refteret:
Men Lykken vender sig ofte om.

10.

I Søndags hang min Skindpose ned,
Dydrop den, da jeg havde sunge;
Men hvem har slikt et Billede seet,
Som dette, jeg fandt ubi Pungen;
Men Lykken vender sig ofte om.

11.

Vil man saaledes handle med mig?
Dg skal jeg saa ligge paa Bandet?
Nej Mette! det betyder ey dig;
Det Billede er noget andet;
Men Lykken vender sig ofte om.

12. Det

12.

Det var den Prove, man Herene bod,
Ifald de sank ned under Bandet,
Saa blev de frie, men dersom de flød,
Saa var de til Baalet forbandet;
Men Lykken vender sig ofte om.

13.

For saadan Prove bliver du fri,
Du skal ikke flyde paa Bandet;
Men hvi din Pung det Billed kom i,
Betyder vist nok noget andet;
Men Lykken vender sig ofte om.

14.

I godt Folk spogte med andre Folk
for,
Nu spoger man ogsaa med Eder;
En Wiise ofte om Eder man gjør,
Man ey om Materie leder;
Men Lykken vender sig ofte om.

15. Det

15.

Det er nu alt den tredie Gang
Man Riiser om Eder har avædet,
Den fierde bliver ikke saa lang,
Som Rummet har denne til-
stædet;
Men Lykken vender sig ofte om.

